

ROMÂNIA
TRIBUNALUL HUNEDOARA
- SECȚIA I-A CIVILĂ -

SENTINȚA CIVILĂ NR. 50/2015

DOSAR NR. 8081/97/2013

ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN DATA DE 12 IANUARIE 2015

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE: - Buligan Mihaela Liliana	- Judecător
- Rista Nicoleta Eugenia	- Asistent judiciar
- Florea Ionela	- Asistent judiciar
- Resedă Diana	- Grefier

Pe rol fiind soluționarea *litigiului de muncă*, privind pe Sindicatul Învățământ Preuniversitar Județul Hunedoara în numele membrilor de sindicat, reclamantii Alba Ioviță, Muntean Maria, Rusu Ana, în contradictoriu cu pârâțul Școala Gimnazială "Nicolae Tic" Brănișca, având ca obiect *drepturi bănești*.

La apelul nominal făcut în ședință publică nu se prezintă niciuna dintre părți.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei, după care:

Se constată că, prin serviciul registratură la data de 09.01.2015, organizația sindicală depune la dosarul cauzei înscrisurile puse în vedere la termenul anterior, într-un singur exemplar.

Nemaifiind alte cereri de soluționat sau probe de administrat, instanța constată cauza în stare de judecată și o reține în pronunțare.

TRIBUNALUL,

Deliberând asupra cauzei de față, constată următoarele:

Prin acțiunea în conflict individual de muncă înregistrată la această instanță la data de 05.12.2013, sub nr. 8081/97/2013, Sindicatul Învățământului Preuniversitar Județul Hunedoara, în numele și pentru membrii de sindicat, reclamantii Alba Iovița, Muntean Maria și Rusu Ana, a chemat în judecată pe pârâțul Școala Gimnazială „Nicolae Tic”, solicitând instanței obligarea pârâțului la calculul și plata dobânzii legale aferente drepturilor bănești convenite conform sentinței civile anexate cererii de chemare în judecată, de la data de 17.09.2013 și până la data plății efective.

În fapt, reclamantii au arătat, în esență, că prin sentința civilă/sentințele civile menționată/menționate pârâta a fost obligată la plata diferențelor de drepturi salariale neacordate membrilor de sindicat, rezultate din neaplicarea Legii nr. 221/2008 pentru aprobarea OG nr. 15/2008 reprezentând diferența dintre drepturile salariale efectiv încasate și cele convenite în conformitate cu prevederile Legii nr. 221/2008, actualizată în funcție de rata inflației, la data efectivă a plății, că deși sentința/sentințele este (sunt) irevocabilă(e) nici până în prezent membrii de sindicat nu au beneficiat de plata drepturilor salariale dispuse de instanța de judecată, astfel că s-a produs un prejudiciu de necontestat membrilor de sindicat prin faptul că aceștia au fost lipsiți de folosul sumelor de bani dispuse de tribunal, în plus față de prejudiciul creat inițial în patrimoniul acestora prin plata unor salarii sub nivelul celor reglementate prin Legea nr. 221/2008 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008. Au mai arătat că în conformitate cu dispozițiile art. 166 alin. (4) din Codul muncii, republicat, „întârzierea nejustificată a plății salariului sau neplata acestuia poate determina obligarea angajatorului la plata de daune-interese pentru repararea prejudiciului produs salariatului”, în condițiile în care, potrivit art. 161, „salariile se plătesc înaintea oricăror alte obligații bănești ale angajatorilor”, că același act normativ prevede, la art. 278 alin. (1) că „dispozițiile prezentului cod se întregesc cu celelalte dispoziții

cuprinse în legislația muncii și, în măsura în care nu sunt incompatibile cu specificul raporturilor de muncă prevăzute de prezentul cod, cu dispozițiile legislației civile.”

De asemenea, reclamantii au susținut că în privința daunelor interese datorate de unitate salariaților pentru neplata drepturilor salariale sunt aplicabile dispozițiile Codului civil 2010, și anume art. 1530, art. 1531 și art. 1535, precum și cele ale art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 13/2011, din interpretarea cărora rezultă că daunele interese constau în dobânda legală, ce curge de drept, fără punerea în întârziere, de la data scadenței drepturilor salariale prevăzute în contractul individual de muncă, întrucât obligația legală de plată a salariului trebuia îndeplinită la data stabilită prin contractul individual de muncă, că acordarea dobânzii legale se impune pentru neplata la scadență a sumei datorate și lipsa de folosință a sumei de bani cuprinse între data scadenței și data plății efective.

În drept, reclamantii au invocat dispozițiile art. 194 Cod procedură civilă, art. 161, art. 166 alin. (4), art. 268 și art. 278 alin. (1) din Codul muncii, art. 2 din OG nr. 13/2011 și art. 1530 și urm. Cod civil, art. 28 din Legea dialogului social nr. 62/2011.

Acțiunea este **scutită de la plata taxelor de timbru**, conform art. 270 raportat la art. 266 Codul Muncii republicat.

Pârâtul, legal citat, **nu a depus întâmpinare**, nu s-a prezentat în fața instanței pentru a se apăra și nici nu a propus probe în apărare.

Reclamanții au depus, în copie, împuternicire, sentința civilă nr. 1392/LM/2010 pronunțată de Tribunalul Hunedoara în dosarul nr. 1715/97/2009, extras portal instanțe de judecată, notificare plată dobândă înregistrată la data de 17.09.2013, încheiere din data de 17.11.2011 pronunțată de Judecătoria Deva în Dosarul nr. 9600/221/2011, carte identitate Rusu Ana Elena, sentința civilă nr. 8080/2011 pronunțată de Judecătoria Deva.

Din examinarea actelor și lucrărilor dosarului, instanța reține următoarele:

Reclamanții, membrii ai Sindicatului Învățământ Preuniversitar Județul Hunedoara, astfel cum rezultă din tabelul anexat cererii de chemare în judecată, sunt beneficiarii unei sentințe judecătorești irevocabile, prin care s-a dispus acordarea diferențelor dintre drepturilor salariale efectiv încasate și cele convenite în conformitate cu prevederile Legii nr. 221/2008, în perioada 01.01.2008 – 31.12.2009, actualizate în funcție de rata inflației.

Prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 s-a dispus plata eşalonată a drepturilor de natură salarială consfințite prin sentințe judecătorești irevocabile în favoarea personalului din domeniul bugetar, pe perioada anilor 2012 - 2016.

Dispozițiile legale referitoare la plata dobânzilor, sunt cuprinse în art. 1082, art. 1088 Cod civil, art. 1531 și art. 1535 din Noul Cod civil.

Modalitatea de acordare și rata dobânzii legale este reglementată de dispozițiile OUG nr. 13/2011, care la art. 2 stabilește că „*în cazul în care, potrivit dispozițiilor legale sau prevederilor contractuale, obligația este purtătoare de dobânzi remuneratorii și/sau penalizatoare, după caz, și în absența stipulației exprese a nivelului acestora de către părți, se va plăti dobânda legală aferentă fiecăreia dintre acestea.*”

Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr. 2 din 17 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial Partea I nr. 411 din 03 iunie 2014, a admis recursul în interesul legii și a statuat că „*în aplicarea dispozițiilor art. 1082 și 1088 din Codul civil din 1864, respectiv art. 1.531 alin. (1), alin. (2) teza I și art. 1.535 alin. (1) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, pot fi acordate daune-interese moratorii sub forma dobânzii legale pentru plata eşalonată a sumelor prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea unor drepturi salariale personalului din sectorul bugetar în condițiile art. 1 și 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, aprobată cu modificări prin Legea nr. 230/2011.*”

În considerente, referitor la posibilitatea acordării daunelor-interese moratorii, sub forma dobânzii legale asupra sumelor prevăzute în titlurile executorii vizate de OUG nr. 71/2009, a reținut că „*deși nu se contestă împrejurările care au justificat măsurile promovate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009, în scopul menținerii echilibrului bugetar, măsuri care nu au afectat substanța dreptului creditorilor, acestea nu înlătură de plano aplicarea principiului reparării integrale a prejudiciului, sub aspectul acordării daunelor-interese moratorii, sub forma dobânzii legale. A tât timp cât repararea integrală a prejudiciului presupune, cu valoare de principiu, atât acoperirea pierderii efective suferite de creditor (damnum emergens), cât și beneficiul de care acesta este lipsit (lucrum cessans), a accepta faptul că, în ipoteza dată, poate fi acoperită doar pierderea efectivă (în termenii art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009), iar nu și beneficiul nerealizat, echivalează cu nesocotirea principiului reparării integrale a prejudiciului.*”

Sub aspectul existenței unei fapte ilicite, săvârșite cu vinovăție, de natură să atragă răspunderea civilă delictuală, a statuat că „aceasta constă în executarea cu întârziere de către debitori a sumelor de bani stabilite prin titluri executorii în favoarea persoanelor din sectorul bugetar.

Fapta îmbracă forma ilicitului civil, deoarece, în analiza îndeplinirii condițiilor răspunderii civile delictuale în circumstanțele date... nu se poate reține că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 reprezintă un caz fortuit care să răstoarne prezumția relativă de culpă a debitorului în executarea obligației, întrucât acestui element îi lipsesc două caracteristici esențiale, și anume: natura imprezibilă a evenimentelor care au fundamentat adoptarea actului (care nu poate fi acceptată prin raportare la conduita așteptată a debitorului care trebuia să se comporte ca un bun proprietar, cu atât mai mult cu cât debitor este chiar statul, prin instituțiile sale, iar, conform art. 44 alin. (1) din Constituție, „creanțele asupra statului sunt garantate”) și faptul că măsura de eşalonare a procedurii de executare provine chiar de la debitor, iar nu de la un terț.”

Astfel cum prevăd dispozițiile art. 517 alin. (4) din Codul de procedură civilă dezlegarea dată problemelor de drept prin deciziile Înaltei Curți de Casație și Justiție pronunțate în soluționarea recursului în interesul legii „este obligatorie pentru instanțe de la data publicării deciziei în Monitorul Oficial al României, Partea I.”

Reclamanții fac parte din categoria de personal vizată de dispozițiile ordonanței de urgență anterior citate și, așa cum s-a mai arătat, prin hotărâre judecătorească irevocabilă, unitatea școlară pârâtă a fost obligată să le acorde diferențe de drepturi salariale raportat la prevederile Legii nr. 221/2008 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008, debit a cărui executare intră, de asemenea, sub incidența dispozițiilor OUG nr. 71/2009. Prejudiciul astfel creat a fost acoperit doar parțial, sub aspectul pierderii efectiv suferite, constând în actualizarea sumelor stabilite prin titlul executoriu cu indicele prețurilor de consum.

Potrivit dispozițiilor art. 166 alin. (4) Codul muncii, „întârzierea nejustificată a plății salariului sau neplata acestuia poate determina obligarea angajatorului la plata de daune-interese pentru repararea prejudiciului produs salariatului.”

În considerarea celor anterior menționate, instanța apreciază că reclamanților li se cuvine, pentru repararea integrală a prejudiciului produs prin neexecutarea la scadență a obligației de plată, și acordarea unor daune-moratorii constând în dobânda legală penalizatoare, în condițiile art. 1 alin. (3) coroborat cu art. 2 din OG nr. 13/2011 privind dobânda legală remuneratorie și penalizatoare pentru obligații bănești, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale în domeniul bancar.

Pe cale de consecință, se va admite în parte acțiunea formulată de reclamanți, urmând a fi obligat pârâtul la plata dobânzii legale aferente drepturilor bănești convenite conform sentinței civile anexate, pronunțată de Tribunalul Hunedoara și neachitate la data de 17.09.2013, care se va calcula de la această dată, când debitorul a fost pus în întârziere, în conformitate cu dispozițiile art. 1522 Cod civil și până la achitarea integrală a debitului principal.

Se va respinge în rest acțiunea în ceea ce privește dobânzile aferente sumelor achitate până la data mai sus menționată.

Văzând că nu s-au solicitat cheltuieli de judecată,

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE:**

Admite în parte acțiunea în conflict individual de muncă formulată de către **Sindicatul Învățământului Preuniversitar Județul Hunedoara**, înregistrat ca persoană juridică în Registrul Persoanelor Juridice de la Judecătoria Deva în baza sentinței civile nr. 22/PJ/1992, cod fiscal 4944354, cont RO93RNCB0160018517050001 deschis la BCR Deva, cu sediul în municipiul Deva, str. Gheorghe Barițiu nr. 2, județul Hunedoara, în numele și pentru membrii de sindicat, reclamanții **Alba Iovita, Muntean Maria și Rusu Ana**, în contradictoriu cu pârâtul **Școala Gimnazială „Nicolae Tic”**, cu sediul în Brănișca, str. Principală nr. 238, județul Hunedoara.

Obligă pe pârât la plata către reclamanți a dobânzii legale aferente drepturilor bănești convenite conform sentinței civile nr. 1392/LM/2010 pronunțată de Tribunalul Hunedoara în dosarul nr. 1715/97/2009 și neachitate la data de 17.09.2013, dobândă care se va calcula de la data de 17.09.2013 și până la data plății efective.

Respinge în rest acțiunea.
Fără cheltuieli de judecată.
Executorie de drept.
Cu drept de apel în termen de 10 zile de la comunicare.
Apelul se depune la Tribunalul Hunedoara.
Pronunțată în ședința publică din data de 12.01.2015.

Președinte
Buligan Mihaela Liliana

Asistent judiciar
Rista Nicoleta Eugenia

Asistent judiciar
Florea Ionela

Grefier
Resedia Diana

4 ex.
Jud.BML/Gref.RD
30.01.2015